

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

REGLEMENTĂRI PRIVIND VÂNĂTOAREA DE PĂSĂRI

august 2021

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.
Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.
Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa: <http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Virgilia Ioan
Consilier parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

Cuprins

CADRUL JURIDIC EUROPEAN	5
AUSTRIA	10
FINLANDA.....	12
FRANȚA	15
GERMANIA.....	20
SPANIA	22
BIBLIOGRAFIE	26

Studiul prezintă cadrul juridic european și reglementările naționale din câteva state membre UE (Austria, Finlanda, Franța, Germania și Spania) referitoare la vânătoarea de păsări. Pornind de la directivele privind natura (Directiva Păsări și Directiva Habitate), Convenția de la Berna privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa și Acordul privind conservarea păsărilor de apă migratoare afro-eurasiatice (AEWA), lucrarea prezintă extrase din cele mai recente rapoarte ale organizațiilor militante pentru conservarea speciilor și vânătoare durabilă, parteneri-cheie ai Comisiei Europene: *BirdLife International* și Federația europeană pentru vânătoare și conservare (FACE).

CADRUL JURIDIC EUROPEAN

[Directiva 2009/147/CE](#) privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva Păsări) codifică actul legislativ adoptat inițial în 1979 ([Directiva 79/409/CE](#)), fiind modificată în 2019 prin [Regulamentul \(UE\) 2019/2010](#) care aliniază și simplifică obligațiile de raportare în domeniul legislației mediului. Obiectivul directivei este de a conserva toate păsările sălbatice de pe teritoriul UE (inclusiv ouăle, cuiburile și habitatele acestora), prin stabilirea de norme pentru protejarea, conservarea, gestionarea și controlul asupra populațiilor de păsări, după cum se precizează în preambul:

Speciile de păsări sălbatice care se găsesc în mod natural pe teritoriul european al statelor membre sunt în majoritate specii migratoare. Astfel de specii constituie un patrimoniu comun, iar protecția eficientă a păsărilor este o problemă transfrontalieră tipică legată de mediu, care implică responsabilități comune. (...)

În funcție de efectivul populației, de distribuția geografică și de rata de reproducere pe întreg teritoriul comunității, anumite specii pot face obiectul vânătorii, ceea ce constituie un mod acceptabil de exploatare, în măsura în care se stabilesc și se respectă anumite limite, astfel de acțiuni de vânătoare trebuind să fie compatibile cu menținerea populației din speciile respective la un nivel satisfăcător.

Statele membre trebuie să ia măsuri pentru a menține sau a restabili populațiile speciilor de păsări la un nivel care să fie în conformitate cu cerințele ecologice, științifice și culturale, ținând seama în același timp de nevoile economice și de recreere sau pentru a adapta populația acestor specii la nivelul respectiv. După cum se precizează în art.2, conservarea, menținerea și restabilirea biotopurilor și a habitatelor¹ presupun în primul rând următoarele măsuri:

- (a) crearea unor arii protejate;
- (b) întreținerea și gestionarea habitatelor situate în interiorul și în afara zonelor de protecție, conform imperativelor ecologice;
- (c) restabilirea biotopurilor distruse;
- (d) crearea de biotopuri.

¹ **Habitat:** o arie naturală sau un tip de mediu în care trăiește în mod obișnuit o anumită specie de animale sau de plante. **Biotop:** o arie cu condiții de mediu uniforme care asigură spațiul vital pentru o anumită combinație de animale și plante.

Anumite specii, cuprinse în anexa I, precum și speciile migratoare care apar în mod regulat, neincluse în anexa I, fac obiectul unor măsuri speciale în ceea ce privește habitatul, pentru a se asigura supraviețuirea și reproducerea în aria lor de răspândire. Statele membre UE trebuie să clasifice teritoriile cele mai adecvate, ca număr și suprafață, ca Arii de Protecție Specială ([SPA](#)), cu o atenție deosebită asupra zonelor umede. SPA, împreună cu ariile speciale de conservare desemnate în temeiul Directivei Habitate, fac parte din rețeaua [Natura 2000](#).

Articolul 5 al Directivei Păsări stabilește:

Fără a se aduce atingere articolelor 7 și 9, statele membre iau măsurile impuse pentru a stabili un sistem de protecție pentru toate speciile de păsări menționate la articolul 1, interzicând în special următoarele:

- (a) omorârea sau capturarea deliberată a speciilor respective, indiferent de metoda utilizată;*
- (b) distrugerea sau producerea de daune în mod deliberat asupra cuiburilor sau ouălor sau eliminarea cuiburilor;*
- (c) culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;*
- (d) perturbarea deliberată a acestor păsări, în special în perioada de reproducere sau de maturizare, dacă o astfel de perturbare este relevantă în contextul obiectivelor prezentei directive;*
- (e) ținerea în captivitate a păsărilor din specii a căror vânare și capturare este interzisă.*

În ceea ce privește **vânătoarea**, speciile menționate în anexa II pot face obiectul vânătorii în cadrul legislației naționale, iar statele membre trebuie să se asigure că vânarea acestor specii nu aduce atingere eforturilor de conservare în aria lor de răspândire, astfel cum se precizează în art.7:

- (2) Speciile menționate în anexa II partea A pot fi vâdate în zona geografică maritimă și de uscat în care se aplică prezenta directivă.*
- (3) Speciile menționate în anexa II partea B pot fi vâdate numai în statele membre în legislația cărora sunt indicate.*
- (4) Statele membre se asigură că practicarea vânătorii, inclusiv a vânătorii cu șoimi, desfășurată conform măsurilor de drept intern în vigoare, respectă principiile de utilizare rațională și de control echilibrat ecologic al speciilor de păsări respective și că această practică este compatibilă cu măsurile ce decurg din articolul 2, cu privire la populațiile acestor specii, în special ale speciilor migratoare.*

Statele membre se asigură în special că speciile cărora li se aplică legislația privind vânătoreea nu sunt vâdate în perioada de maturizare, nici în diferitele etape de reproducere și de dependență.

În cazul speciilor migratoare, statele membre se asigură în special că speciile cărora li se aplică reglementările asupra vânătorii nu sunt vâdate în perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de întoarcere spre locurile de cuibărire.

Statele membre transmit Comisiei toate informațiile relevante privind punerea în aplicare efectivă a reglementărilor lor legislative asupra vânătorii.

Este interzisă utilizarea oricăror mijloace, sisteme sau metode folosite pentru capturarea sau omorârea pe scară largă sau neselectivă a păsărilor sau care pot produce dispariția pe plan local a unei specii, în special a uneia dintre speciile menționate în anexa IV litera (a), precum și vânarea din mijloace de transport (art.8).

Statele membre pot aplica derogări de la prevederile art.5-8, dacă nu s-au găsit alte soluții, în următoarele condiții:

- (a) în interesul siguranței și sănătății publice; în interesul securității aeriene; pentru a preveni daune considerabile asupra recoltelor, șeptelului, pădurilor, pescăriilor și apelor; pentru protecția florei și faunei;
- (b) în scopul cercetării și învățământului, repopulării sau reintroducerii, precum și creșterii în legătură cu aceste acțiuni;
- (c) pentru a permite, în condiții strict controlate și pe bază selectivă, capturarea, păstrarea sau alte utilizări judicioase ale anumitor păsări în număr mic.

Derogările (art.9) trebuie să specifice următoarele:

- (a) speciile care fac obiectul derogărilor;
- (b) mijloacele, sistemele sau metodele autorizate pentru capturare sau sacrificare;
- (c) condițiile de risc și circumstanțele de timp și spațiu sub rezerva cărora pot fi acordate astfel de derogări;
- (d) autoritatea împuternicită să declare că sunt îndeplinite condițiile impuse și să decidă mijloacele, sistemele sau metodele care pot fi utilizate, în ce limite și de către cine;
- (e) controalele care trebuie efectuate.

Cele 500 de specii de păsări sălbatice care apar în mod natural în Uniunea Europeană sunt protejate în diferite moduri:

- **Anexa 1:** 194 specii și subspecii sunt în mod special amenințate. Statele membre trebuie să desemneze zone de protecție specială (SPA) pentru conservarea lor și pentru toate speciile de păsări migratoare.

- **Anexa 2:** 82 de specii de păsări pot fi vâdate. Cu toate acestea, perioadele de vânătoare sunt limitate, iar vânătoarea este interzisă în perioadele când păsările sunt cele mai vulnerabile: la întoarcerea din migrație către zonele de cuibărit, în perioadele de reproducere și de creștere a puilor.
- **Anexa 3:** per total, activitățile care amenință în mod direct păsările, precum uciderea, capturarea lor deliberată, comerțul sau distrugerea cuiburilor sunt interzise. În anumite condiții stricte, statele membre pot permite unele dintre aceste activități pentru 26 de specii enumerate în această anexă.
- **Anexa 4:** prevede o gestionare durabilă a vânătorii, iar statele membre trebuie să incrimineze orice formă de ucidere neselectivă și la scară largă a păsărilor, în special prin metodele enumerate în această anexă.
- **Anexa 5:** promovează metodele de cercetare pentru a sprijini protecția, gestionarea și utilizarea durabilă a tuturor speciilor de păsări reglementate de directivă.

Pentru a permite Comisiei să evalueze progresele înregistrate în direcția obiectivelor vizate de directivele privind natura (Directiva Păsări și Directiva Habitate), statele membre sunt obligate să transmită un raport, o dată la 6 ani, în conformitate cu articolul 12 din Directiva Păsări și cu articolul 17 din Directiva Habitate, în special cu privire la stadiul de conservare și la tendințele habitatelor și ale speciilor pe care le protejează. [Ghidul Comisiei Europene pentru o vânătoare durabilă](#) în aplicarea prevederilor Directivei Păsări a fost elaborat în scopul interpretării mai clare și adecvate a prevederilor directivei. În privința derogărilor, în Ghid se menționează:

Derogările sunt „excepții” care permit o oarecare flexibilitate în aplicarea unei legi. Un număr limitat de activități interzise în mod normal în conformitate cu Directiva Păsări (articolele 5-8) sunt permise prin intermediul unor astfel de derogări, în cazul în care există sau pot apărea anumite probleme sau situații. Posibilitățile de utilizare a acestor derogări sunt limitate. Acestea trebuie să fie justificate în raport cu obiectivele generale ale directivei și să respecte condițiile specifice pentru derogări descrise la articolul 9. Statele membre nu trebuie să consulte Comisia înainte de a aplica derogări, dar sunt obligate să prezinte Comisiei Europene rapoarte anuale de derogare.

Legislația națională pe care se bazează derogările trebuie să reflecte pe deplin și cu exactitate dispozițiile articolului 9. Conform jurisprudenței referitoare la transpunerea directivei, Curtea de Justiție a declarat că „cerințele pe care statele membre trebuie să le îndeplinească pentru a deroga de la interdicțiile prevăzute de directivă trebuie reproduse în dispoziții naționale specifice, întrucât o transpunere fidelă devine deosebit de importantă într-un caz în care gestionarea patrimoniului comun este încredințată statelor membre pe teritoriile lor respective”. În cauza C-159/99, Comisia v. Italia, care se referea

și la transpunerea directivei, Curtea a observat că „dispozițiile directivelor trebuie puse în aplicare cu o forță obligatorie incontestabilă și cu specificitatea, precizia și claritatea necesare pentru a satisface certitudinea juridică”.

În cauza C-339/87, Curtea a confirmat, de asemenea, că respectarea cerințelor articolului 9 în practică nu au înlocuit transpunerea formală adecvată. Acesta a menționat că „simplele practici administrative, care, prin natura lor, pot fi modificate după voință de către autorități, nu pot fi considerate ca respectând corect obligația statelor membre cărora li se adresează o directivă, în conformitate cu articolul 189 TUE.

Derogările nu trebuie să fie compromise prin nerespectarea dispozițiilor de la care derogă. În special interdicțiile și alte cerințe de la care se fac derogări ar trebui transpuse în mod corespunzător în legislația națională. Mai mult, în conformitate cu principiile juridice generale, motivele care justifică derogările trebuie interpretate strict pentru a evita subminarea principalelor dispoziții ale directivei.

Curtea a confirmat că articolul 9 trebuie interpretat în sensul că autorizează statele membre să deroge de la interdicția generală de vânatoare a speciilor protejate prevăzută de articolele 5 și 7 din directivă numai prin măsuri care fac referire suficient de detaliată la factorii menționați la articolul 9 alineatele (1) și (2). În exercitarea competențelor lor privind acordarea de derogări, în conformitate cu articolul 9 din directivă, autoritățile statelor membre trebuie să țină seama de diferite criterii legate de factorii geografici, climatici, de mediu și biologici și, în special, de situația privind reproducerea speciilor și rata anuală totală a mortalității din cauze naturale. Prin urmare, o licență sau un alt instrument care cuprinde o derogare ar trebui să fie completă și explicită în ceea ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o derogare.

Acest lucru permite Comisiei, Curții și, în principal, autorităților naționale să supravegheze derogările acordate. Trebuie reamintit faptul că, în conformitate cu articolele 242 și 243 din Tratatul CE, Curtea poate, în cazul în care consideră că circumstanțele o impun, să dispună suspendarea aplicării actului atacat și, în orice caz, înainte de a prescrie orice măsuri provizorii necesare. Într-un caz recent, Curtea a ordonat Italiei să suspende aplicarea unei legi regionale care acorda derogări la vânatoare.

Atunci când acordă derogări, autoritățile naționale poartă sarcina probei și trebuie să își motiveze deciziile într-un mod clar și suficient. Potrivit Curții, "legislația națională relevantă aplicabilă trebuie să specifice criteriile derogării într-un mod clar și precis și să impună autorităților responsabile cu aplicarea acestora să țină seama de aceste criterii. În ceea ce privește acordurile excepționale, care trebuie interpretate strict și care impun autorității care ia decizia sarcina de a demonstra că aceste condiții sunt prezente pentru fiecare derogare, statelor membre li se cere să se asigure că toate acțiunile care afectează speciile protejate sunt autorizate numai pe baza deciziilor care conțin o declarație clară și suficientă care se referă la motivele, condițiile și cerințele prevăzute la articolul 9 alineatele (1) și (2) din directivă”.

[Planurile UE de management](#) pentru păsările care pot fi vâdate conform Anexei II a Directivei au fost elaborate inițial între 1997 și 2000, ulterior au fost actualizate pentru a acoperi UE25, iar câteva au fost elaborate în 2009 (rață scufundătoare, pescăruș, ploața aurie, nagâț, prepeliță, fluierar).

Din 1993, Uniunea Europeană a finanțat dezvoltarea de [planuri de acțiune](#) pentru aproximativ 50 de specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Păsări. Elaborate de *BirdLife International* cu sprijinul financiar al Comisiei Europene, planurile oferă informații despre starea, ecologia, amenințările asupra fiecărei specii și descrierea acțiunilor-cheie necesare pentru îmbunătățirea stării lor de conservare în Europa. Pe lângă aceste planuri de acțiune pe specii, Comisia a elaborat o [abordare strategică a UE pentru conservarea păsărilor răpitoare](#) (2019), ca parte contractantă la [Acordul](#) privind conservarea păsărilor de pradă migratoare din Africa și Eurasia (AEWA).

Raportul Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European - [Starea naturii în Uniunea Europeană](#) - referitor la stadiul speciilor și al tipurilor de habitat protejate de Directiva Păsări și Directiva Habitare și la tendințele observate în perioada 2013-2018 reprezintă a treia evaluare a UE privind stadiul de conservare realizată în temeiul directivelor, fiind rezultatul celui mai mare și mai amplu exercițiu de colectare și de raportare a datelor desfășurat cu privire la starea naturii din Europa. Raportul descrie starea și tendințele habitatelor și speciilor în perioada 2013-2018, după cum au comunicat cele 28 de state membre², oferind o prezentare actualizată a stării de sănătate a naturii la nivelul UE. Raportul evaluează schimbările survenite de-a lungul timpului, principalele presiuni existente și contribuția rețelei Natura 2000 la conservarea speciilor și a habitatelor protejate. Analiza este susținută de o evaluare tehnică detaliată efectuată de [Agenția Europeană de Mediu](#).

AUSTRIA

În Austria, reglementarea vânătorii revine landurilor, potrivit dispozițiilor constituționale, astfel încât fiecare dintre cele 9 landuri are o lege proprie cu privire la vânătoare. De asemenea, conservarea naturii și a speciilor este un domeniu reglementat tot la nivel de land. [Legea privind protecția animalelor](#) (*Tierschutzgesetz*, ultima modificare în 2018) și [Legea armelor](#) (*Waffengesetz*, ultima modificare în 2018) sunt legi federale care au legătură cu domeniul vânătorii.

În Austria funcționează sistemul Revier, potrivit căruia proprietarul terenului deține dreptul exclusiv asupra vânatului și asupra exercitării activității de vânătoare în zona de vânătoare respectivă; dreptul de vânătoare este indisolubil legat de proprietate și nu

² Raportul include și date din Regatul Unit, care a ieșit din UE în ianuarie 2020. Pentru prima dată, include date din Croația, care a aderat la UE în iulie 2013. România a fost singurul stat membru care nu a furnizat un raport referitor la păsări.

există excepții de la acest principiu. Cu toate acestea, proprietarul terenului are acest drept de vânătoare numai dacă proprietatea sa are o contiguitate de peste 115 hectare de teren (în unele landuri poate depăși 300 hectare) și dacă deține o licență de vânătoare validă.

Terenurile pe care nu se exercită vânătoarea privată sunt incluse în așa-numitele zone comunitare de vânătoare (*Genossenschaftsjagdgebieten*), asociații care funcționează în fiecare municipalitate din Austria. Astfel de zone de vânătoare sunt închiriate în mod obligatoriu, și numai după aceasta chiriașii sunt autorizați să vâneze. Proprietarii acestor terenuri primesc compensații în numerar pentru drepturile lor de vânătoare închiriate. Titularul drepturilor de vânătoare este și titularul tuturor obligațiilor cu privire la vânătoare, fie în zona de vânătoare proprie, fie în zona de vânătoare închiriată (*Jagdrevier*).

O zonă de vânătoare poate fi închiriată fie de o singură persoană, fie mai multe persoane care se pot asocia, în conformitate cu normele de drept civil. Oricine dorește să închirieze o zonă de vânătoare trebuie să dețină o licență de vânătoare valabilă în Austria, de cel puțin 3 ani.

Conservarea naturii (*Hege*) este atât un drept al proprietarului, cât și o obligație. Scopul *Hege* este de a menține o viață sălbatică sănătoasă și bogată în specii, ținând cont, în același timp, de interesele agriculturii și silviculturii. Vânătoarea și conservarea faunei sălbatice, precum și efectele acestor acțiuni trebuie concepute în așa fel încât să protejeze natura în integralitatea ei.

Fauna sălbatică este considerată în Austria o „chestiune problematică” (*ansprüchige Sachen*); vîetățile sunt libere și aparțin terenului pe care se află. Numai proprietarii de drept ai terenului au drept exclusiv și asupra lor. Atât timp cât trăiesc în sălbăcie, animalele sălbatice fac parte din proprietatea imobiliară, dar de îndată ce sunt împușcate sau capturate, acestea devin bunuri mobile ale proprietarului. De exemplu, daunele provocate de un animal sălbatic unui autovehicul, în cazul unui accident de circulație, nu trebuie suportate de persoana autorizată să vâneze, dacă acesta nu este proprietarul vînatului la momentul accidentului.

În ceea ce privește monitorizarea păsărilor, recent Ministerul federal al Agriculturii, în colaborare cu Societatea austriacă de ornitologie [BirdLife Österreich](#), a prezentat [Raportul 2020](#) privind monitorizarea păsărilor reproducătoare de pe teritoriul Austriei. Raportul prezintă numărul și răspândirea speciilor, numărul de subspecii și exemplare, diferențele în raport cu sezonul anterior, precum și tendințele a 89 de specii de păsări de reproducere comune.

Potrivit [Legii privind vânătoarea a landului Viena](#), însușirea ouălor păsărilor de vînat expres menționate în Secțiunea 3 este interzisă, cu excepția situațiilor în care sunt folosite în învățămînt și cercetare, dacă nu s-au găsit alte soluții și sunt respectate condițiile de conservare a speciilor. De asemenea, sunt interzise deteriorarea și tulburarea cuiburilor și a locurilor de reproducere și de odihnă. În situații deosebite, guvernul de land poate modifica prin ordonanță sezonul de vânătoare sau vînarea anumitor specii. Autoritatea administrativă poate permite excepții cu privire la vînarea în sezonul închis pentru a

preveni daune semnificative în agricultură și silvicultură, dacă speciile își păstrează starea de conservare și dacă nu a fost găsită altă soluție, în sensul art.9 din Directiva Păsări și art.16 din Directiva Habitate.

FINLANDA

Cadrul juridic în materia vânătorii îl constituie [Legea privind vânătoarea 1993/615](#) (cu modificările și completările ulterioare), [Regulamentul de vânătoare 1993/666](#) (cu modificările și completările ulterioare) și Capitolul 48a din [Codul penal](#) – Infrațiuni legate de mediu.

Domeniul de aplicare a Legii privind vânătoarea, potrivit art.1, îl reprezintă activitățile de vânătoare, capturare și ucidere a animalelor sălbatice, precum și gestionarea vânatului, acordarea compensațiilor pentru daunele cauzate de animalele de vânat și deținerea și folosirea câinilor de vânătoare. Speciile de păsări care pot fi vâdate sunt enumerate în art.5. În art.41b din lege sunt stabilite condițiile pentru acordarea de derogări la vânătoarea de păsări:

Dacă nu există nicio altă soluție satisfăcătoare și decizia nu pune în pericol menținerea unei stări de conservare favorabile a speciei, se poate acorda derogarea pentru capturarea sau uciderea păsărilor de vânat și a păsărilor non-sedentare menționate la secțiunea 5:

- 1) pentru a proteja sănătatea și siguranța publică;*
- 2) pentru siguranța aviației;*
- 3) pentru a preveni daune grave asupra culturilor, animalelor, pădurilor și apelor;*
- 4) pentru protecția florei și faunei;*
- 5) în scopul cercetării și formării, în scopul creșterii și replantării stocurilor și pentru a permite reproducerea.*

Derogarea poate fi, de asemenea, acordată în condiții selective și strict controlate pentru a ucide, captura, deține sau exploata în mod corespunzător un număr mic de exemplare din anumite specii de păsări non-sedentare.

În cazurile (1)-(3), derogarea se poate solicita Agenției finlandeze pentru viață sălbatică. Agenția poate acorda derogarea dacă, datorită naturii și întinderii activității protejate, necesitatea derogării este evidentă, nu există altă soluție satisfăcătoare la derogare și derogarea nu pune în pericol starea favorabilă de conservare a speciilor de păsări protejate. Procedura de notificare este permisă pentru:

- 1) aeroporturi, potrivit Legii aviației ([864/2014](#)) ;*
- 2) spațiile alimentare autorizate, potrivit Legii alimentelor ([23/2006](#)) ;*

- 3) instalațiile de tratare a deșeurilor;
- 4) plantațiile de fructe de pădure și legume de peste un hectar;
- 5) crescătoriile de animale pentru blană;
- 6) fermele piscicole;
- 7) adăposturile pentru animale de producție.

În decizia de aprobare, Agenția finlandeză pentru viață sălbatică stabilește speciile de păsări cărora li se aplică procedura de derogare și stabilește numărul maxim de exemplare care pot fi vâdate anual. (...)

De asemenea, prevederile legii se aplică și activităților de capturare sau vânare a mamiferelor și păsărilor protejate în temeiul [Legii privind conservarea naturii 1096/1996](#) (cu modificările și completările ulterioare).

Potrivit definiției din art.2 al legii, vânătoarea se referă la capturarea și uciderea unui animal sălbatic și însușirea vânatului de către vânător. Vânătoarea implică, de asemenea, atragerea, căutarea, ambuscada, hăituirea sau urmărirea unui animal în scopul vânării, precum și folosirea câinilor de vânătoare pentru a căuta, conduce sau urmări un vânat, și a capcanelor, în anumite condiții.

De asemenea, legea definește gestionarea fondului cinegetic ca reprezentând *activități de creștere, menținere sau ameliorare a populațiilor din fauna cinegetică, asigurarea echilibrului între diferite populații de vânat și protejarea sau îmbunătățirea condițiilor de viață ale faunei sălbatice.*

În Finlanda, sezonul de vânătoare începe la 1 august și se încheie la 31 iulie anul următor.

Potrivit art.33 al Legii privind vânătoarea, animalele de vânat nu pot fi hăituite sau urmărite în scopul vânării dintr-o aeronavă, dintr-un autovehicul terestru, dintr-o navă sau barcă în timp ce motorul funcționează. De asemenea, vânatul nu trebuie să fie împușcat dintr-o aeronavă, autovehicul terestru la mai puțin de o sută de metri după oprirea motorului și nici dintr-o navă sau barcă în timp ce motorul funcționează. În activitatea de vânătoare sunt interzise:

- explozivi;
- otrăvuri;
- momeli care conțin otrăvuri sau anestezice;
- dispozitive electrice care cauzează pierderea cunoștinței sau moartea;
- dispozitive de observare pentru tragerea nocturnă cuprinzând o lupă electronică de imagine sau un convertor de imagine, precum și surse de lumină artificială, dispozitive care iluminează ținte, oglinzi și alte dispozitive reflectorizante;

- clei, plase de păsări și cârlige;
- arme automate și semiautomate cu o magazie capabilă să dețină mai mult de trei runde de muniție;
- capturarea sau uciderea cu gaz sau fum;
- animale vii ca momeli;
- curse și capcane care ascund o armă de foc, o sulită sau o armă comparabilă, precum și alte dispozitive de capturare similare, periculoase pentru ființe umane sau animale domestice;
- capcane care nuucid imediat;
- muniția de plumb în vânătoarea de păsări de apă;
- plase neselective la vânătoarea mamiferelor.

O specie de vânat poate fi protejată temporar sau pe perioadă nedeterminată, pentru a conserva specia sau pentru a asigura reproducerea cu succes. Cu toate acestea, în conformitate cu art. 41a din Legea vânătorii (modificarea 159/2011), Agenția finlandeză pentru viața sălbatică poate acorda permise excepționale pentru vânătoarea și uciderea unor exemplare, atât timp cât se păstrează starea de conservare a speciei.

Potrivit analizei de țară din Raportul *BirdLife International* – [Derogation from the Protection of Birds, 2020](#), există două autorități în Finlanda care pot acorda derogări: [Centrul pentru dezvoltare economică, transporturi și mediu](#) (pentru speciile protejate) și [Agentia finlandeză pentru viață sălbatică](#) (pentru speciile vânabile și cele neprotejate). Un rol special îl deține Ministerul Agriculturii, care poate acorda derogări generale pentru speciile neprotejate în caz de boală animală, sănătate publică sau daune materiale. Nu este în mod clar specificat cine este responsabil pentru raportarea către Comisia Europeană, dar, în practică, autoritățile sau sucursalele lor regionale raportează derogările.

Finlanda are sezon deschis de vânătoare pentru 26 de specii din anexa II la Directiva Păsări și pentru alte 6 specii neprotejate, conform din anexei II. Prin urmare, nu există o suprapunere majoră între activitățile de vânătoare și de control în cadrul derogărilor, deoarece speciile neprotejate au un statut diferit. Sezonul de vânătoare pentru unele specii de rațe se suprapune cu sezonul de reproducere, în special rața cu piept roșu și rața moțată.

Există, de asemenea, un sezon de vânătoare fără cotă de la 1 iunie la 16 iunie pentru masculul de rață polară comună în arhipelagul exterior al Finlandei, care are loc în zona de reproducere și se suprapune cu sezonul de reproducere, în special cu perioada de incubație.

Insulele Åland au sezon deschis pentru 17 specii din anexa II la Directiva Păsări, un sezon la masculii de cocoș de munte în ianuarie și februarie și un sezon de vânatoare la masculii de rață polară în mai. Cota pentru rața polară comună în 2019 a fost de 2000 de păsări; această derogare a fost condamnată de Curtea Europeană de Justiție în 2020.

Derogările nu sunt publicate; de obicei, se organizează o consultare informală cu ONG-urile locale, care pot contesta aceste derogări în termen de 30 de zile. Solicitanții unei derogări trebuie să completeze un formular, indicând printre altele activitățile, perioada și locul pe hartă, speciile în cauză, metodele, dacă există alternative mai puțin dăunătoare și, în caz de ucidere, trebuie să explice circumstanțele locale în termeni concreți și folosind indicatori și atribute economice. Solicitanții trebuie, de asemenea, să plătească o taxă de 150 euro.

În funcție de specie, fie Centrul pentru dezvoltare economică, transporturi și mediu, fie Agenția finlandeză pentru viață sălbatică, examinează derogările, inclusiv în ceea ce privește soluțiile alternative și impactul asupra populației speciei. ONG-urile pot contesta derogările atât în instanțele administrative regionale, cât și la instanța administrativă supremă.

Pentru anul 2020, [numărul total de exemplare vâdate](#) pe zone, inclusiv păsări neprotejate, este publicat pe site-ul Institutului finlandez pentru resurse naturale, care elaborează diverse statistici detaliate în domeniul vânătorii.

FRANȚA

Cadrul juridic a fost revizuit succesiv prin [Legea privind vânătoreea](#) din 26 iulie 2000 și [Legea privind vânătoreea](#) din 30 iulie 2003, prin [Legea privind dezvoltarea teritoriilor rurale](#) din 23 februarie 2005, care a inclus mai multe articole despre vânatoare, [Legea pentru îmbunătățirea și simplificarea dreptului de a vâna](#) din 31 decembrie 2008, [Legea privind eficientizarea procedurilor administrative](#) din 12 mai 2009, [Legea privind diferite dispoziții privind vânătoreea](#) din 7 martie 2012 și [Legea privind crearea Oficiului francez pentru biodiversitate, modificarea misiunilor a federațiilor de vânători și consolidarea poliției de mediu](#) din 24 iulie 2019.

Vânătoreea este o activitate recreațională reglementată, condiționată de obținerea permisului de vânatoare într-un anumit district și pentru anumite specii. În anul 2020, peste un milion de cetățeni francezi dețineau permis de vânatoare.

În Franța continentală, **sezonul de vânatoare** începe, în general, într-o duminică din septembrie și se termină în ultima zi a lunii februarie. Datele de deschidere a vânătorii variază de la un departament la altul. Pentru anumite specii, anumite tipuri de vânatoare și anumite teritorii există condiții specifice, revizuite în fiecare an.

Comisiile departamentale pentru vânătoare și animale sălbatice (CDCFS), potrivit art.R421.20-32 din [Codul de mediu](#), prezidate de prefect, decid asupra perioadelor, metodelor și practicilor de vânătoare. De asemenea, comisiile sunt consultate cu privire la alocarea planurilor de vânătoare și cu privire la gestionarea loturilor de vânătoare în zonele publice fluviale și maritime și intervine în ceea ce privește compensația pentru daunele cauzate de vânatul mare aduse recoltelor, culturilor și pădurilor.

Datele de deschidere a vânătorii pe departamente sunt stabilite pentru fiecare specie, prin decret al prefectului, pentru fiecare nou sezon. La nivel local, această perioadă poate fi modificată. Federația națională a vânătorilor oferă o [hartă interactivă](#) pentru fiecare departament.

Aproximativ 90 de specii din fauna sălbatică pot fi vâdate în Franța. [Lista speciilor vânabile](#) este stabilită prin lege. Doar speciile menționate în [Decretul din 26 iunie 1987](#), modificat periodic, pot face obiectul unei activități de vânătoare. În scopul gestionării și conservării optime a biodiversității, numărul indivizilor preluați dintr-un anumit teritoriu poate fi, de asemenea, controlat prin intermediul cotelor, acesta fiind obiectul planului de vânătoare și al planului departamental de gestionare a vânătorii.

Potrivit art.L424-2 din [Codul de mediu](#), păsările nu pot fi vâdate în perioadele de cuibărit, reproducere sau dependență, iar păsările migratoare nu pot fi vâdate la întoarcerea la locul de cuibărire. Pot fi acordate derogări (dacă nu există o altă soluție satisfăcătoare și dacă se menține stadiul de conservare a speciei):

- pentru a preveni daune semnificative asupra culturilor, animalelor, pădurilor pescuitului și apelor;
- sunt permise, în condiții strict controlate și într-o manieră selectivă, capturarea, reținerea sau orice altă exploatare judicioasă a anumitor păsări în număr mic;
- în interesul sănătății și siguranței publice;
- în interesul siguranței aviației;
- pentru protecția florei și faunei;
- în scopul cercetării și învățământului, al repopulării, al reintroducerii, precum și al creșterii.

Prin [Decretul nr.2020-612](#) din 19 mai 2020 se specifică modalitățile de punere în aplicare a derogărilor prevăzute în Codul de mediu pentru vânătoarea anumitor păsări migratoare.

Managementul adaptiv face posibilă, pentru speciile vâdate, reajustarea regulată a prelevărilor cinegetice. Un sistem de cote este creat în funcție de starea de conservare a animalelor sălbatice și de informațiile despre starea lor. Aplicația mobilă [Chassadapt](#) a fost, de asemenea, creată pentru a introduce informații în timp real.

Creat în 2019, *Chassadapt* funcționează ca un „jurnal digital de vânătoare”. Această aplicație gratuită este utilizată pentru a raporta recoltele fiecărui vânător. Obiectivul este atât simplificarea declarațiilor și controalelor, cât și îmbunătățirea cunoștințelor despre specii; în prezent, două specii sunt urmărite în mod special: gâsca cenușie și becața de pădure. Acest instrument a fost dezvoltat ca parte a implementării managementului adaptiv, de către Federația națională a vânătorilor în parteneriat cu ONCFS. Datele colectate sunt anonimizate, deoarece sunt utilizate în domeniul cercetării, în conformitate cu cerințele [CNIL](#).

Rețeaua de vânătoare din Franța este formată din Federația națională a vânătorilor, 13 federații regionale de vânători și 94 de federații departamentale, însumând aproape 70.000 de asociații de vânătoare, în medie 2 asociații per municipalitate.

O dată la șase ani, fiecare federație departamentală de vânătoare, în colaborare cu Camera de Agricultură, reprezentanți ai proprietarilor rurali și reprezentanți ai silvicultorilor, elaborează o [Schema departamentală de gestionare a vânătorii](#), avizată de prefect. Acest plan conține măsurile și orientările Federației în ceea ce privește gestionarea speciilor vânabile, gestionarea mediului, îmbunătățirea practicii vânătorii, siguranța vânătorilor și a non-vânătorilor, respectând în același timp practicile agricole și forestiere. Schema de gestionare include [Planul de vânătoare pentru anumite specii](#).

Principalele [modificări legislative](#) în materia vânătorii, din 2013 până în 2019, sunt următoarele:

În 2013:

- implementarea de noi proceduri de examinare înainte de eliberarea unui permis de vânătoare, precum și implementarea de noi caracteristici tehnice ale entităților de instruire și examinare pentru eliberarea permisului de vânătoare;
- optimizarea sistemului de compensare a pagubelor din agricultură cauzate de vânatul mare, ca urmare a unui acord major între vânători și organizațiile agricole;
- reînnoirea condițiilor de închiriere de către stat a dreptului de a vâna păsări de apă pe domeniul său fluvial public, pentru perioada 1 iulie 2013 - 30 iunie 2019;
- reînnoirea moratoriilor privind vânătoarea *Limosa limosa* și a *Numenius arquata*, până la 30 iulie 2018.

În 2014:

- supravegherea consolidată a practicării vânătorii subterane;
- reînnoirea condițiilor de închiriere de către stat a drepturilor de vânătoare pe domeniul public maritim, de la 1 iulie la 30 iunie 2023.

În 2015:

- interzicerea utilizării câinilor de tip *dog* sau *mastiff* pentru vânătoare;
- actualizarea dispozitivelor autorizate pentru vânătoare;

- noile clasificări ale speciilor clasificate ca dăunătoare, native și non-native.

În 2016:

- actualizarea dispozitivelor autorizate pentru vânatoare;
- reglementarea vânătorii speciilor neclasificate prin lege ca dăunătoare;
- lista speciilor vânabile, făcând distincție între speciile native și speciile invazive.

În 2017:

- implementarea unui experiment pentru a limita daunele produse de mistreț în departamentul Gard;
- actualizarea statutelor federațiilor de vânători.

În 2018:

- actualizarea metodelor de vânatoare cu câini, corn și strigăte (venerie);
- interdicția folosirii capcanelor pentru înecarea capturii.

În 2019:

- reînnoirea condițiilor de închiriere de către stat a dreptului de a vâna păsări de apă pe domeniul său fluvial public;
- reînnoirea clasificării speciilor susceptibile de a provoca daune în grupa 2.

La 28 iunie 2021, metoda de vânatoare cu adezivi (metodă tradițională practică în cinci departamente din sud-estul Franței, constând în prinderea păsărilor pe ramuri acoperite cu adezivi; păsările astfel capturate sunt puse în cuști și servesc, prin cântecul lor, la a atrage altele pentru a fi vâdate) a fost declarată ilegală prin [decizie](#) a Consiliului de Stat, după ce Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat, prin [Hotărârea](#) din 17 martie 2021, că această tehnică de capturare provoacă un prejudiciu iremediabil.

Potrivit [decretelor din 27 iulie 2020](#), cotele de vânatoare (numărul maxim de exemplare care pot fi vâdate) pentru sezonul 2020-2021 sunt:

- Ciocârlia de câmp: 2.200 în Pirineii Atlantici; 38.600 în Gironde; 61.600 în Landes; 4.100 în Lot-et-Garonne;
- Sturzi și mierle negre: 5.800, cu noduri;
- Nagăț - 1.200 și ploier auriu - 30, în Ardeni, cu plase.

Vânătoarea de porumbei a fost interzisă pentru sezonul 2020-2021, unul dintre motive fiind diminuarea speciei cu 80% în ultimii 15 ani; Consiliul de Stat a suspendat prin [ordonanță](#) un ordin emis în august 2020 prin care se autoriza împușcarea a 17.460 de exemplare.

Așa cum se arată în [Raportul BirdLife](#) privind derogările de la Directiva Păsări (2020), acordarea derogărilor în Franța este reglementată de Codul de mediu, prin dispoziții generale privind protecția speciilor și dispoziții speciale privind derogările.

[Ordinul din 29 octombrie 2009](#) privind speciile de păsări protejate conține o listă cu toate speciile native de reproducere sau migratoare, iar derogările pot fi aprobate dacă nu există alte soluții satisfăcătoare.

Există, de asemenea, o listă a speciilor dăunătoare, potrivit [Ordinului din 3 iulie 2019](#) emis pentru aplicarea articolului R.427-6 din Codul de mediu și de stabilire a listei, perioadelor și metodelor de distrugere a speciilor susceptibile de a provoca daune. În perioada 2012-2018, corbul (*Corvus frugilegus*), cioara, coțofana eurasiatică, gaița eurasiatică (*Garrulus glandarius*) și graurul comun s-au aflat pe această listă. Aceste specii pot fi vânată pe tot parcursul anului, cu excepția gaiței, care poate fi vânată doar într-o perioadă limitată. De asemenea, specia poate fi împușcată între sfârșitul sezonului de vânătoare și 31 martie, mai mult pe bază de licență individuală, dacă nu există o alternativă satisfăcătoare și dacă se respectă cel puțin o condiție prevăzută de lege pentru derogare. Tragerea la cuib este interzisă. Porumbelul de scorbură poate fi adăugat ca specie de dăunători, pe baza ordinului prefectului de departament.

Perfectii sunt principalele autorități care acordă derogări în Franța în temeiul [Ordinului din 19 februarie 2007](#) de stabilire a condițiilor pentru solicitarea și examinarea derogărilor definite la art.411-2 pct.4 din Codul de mediu, referitor la speciile de faună și floră sălbatică protejate. Derogări pentru uciderea, capturarea sau alte activități care implică specii amenințate pot fi acordate numai de către Ministrul Tranzității Ecologice. Acesta acordă, de asemenea, derogări agențiilor guvernamentale și altor actori de stat pentru activitățile lor. Responsabilități suplimentare ale ministrului sunt prevăzute în Ordinul din 29 octombrie 2009 (menționat mai sus) privind speciile de păsări protejate, în special legate de cercetare și unele activități suplimentare privind specii amenințate.

Înainte ca prefectul sau ministrul să poată acorda o derogare, aceștia sunt obligați să consulte [Consiliul Național pentru Protecția Naturii](#) (pentru proiectele care necesită evaluarea impactului asupra mediului sau pentru speciile amenințate) sau [Consiliul Științific Regional pentru Patrimoniul Natural](#) (pentru toate celelalte specii). Codul de mediu impune, de asemenea, autorităților să organizeze o consultare publică; aceasta se desfășoară online. Solicitarea, adresată prefectului, trebuie să conțină informații precum scopul derogării, speciile în cauză, metodele utilizate și calificările personalului care efectuează acțiunile. De menționat este că nu sunt solicitate informații cu privire la soluțiile alternative și amplitudinea daunelor, dar dacă este necesară o evaluare a impactului asupra mediului, acestea pot fi solicitate. Deciziile sunt emise sub formă de ordin ministerial sau prefectural, sunt publicate în Jurnalul Oficial al Republicii Franceze și puse la dispoziția publicului, online. Un exemplu este [Ordinul](#) prefectului departamentului Nord privind sezonul de vânătoare 2020-2021.

GERMANIA

În art.2 al [Legii federale privind vânătoreea](#) sunt enumerate speciile care pot fi vâdate, iar landurile au competența de a completa această listă.

În Anexele [Ordonanței federale privind protecția faunei sălbatice](#) sunt listate: speciile de păsări a căror vânare este total interzisă, speciile exceptate de la anumite interdicții, lista excepțiilor de la interdicția deținerii de șoimi și acvile, speciile care fac obiectul marcării etc.

În [Legea privind conservarea naturii și managementul peisajului](#) se specifică, în art.2, că *pentru a asigura protecția pe termen lung a diversității biologice, în special în funcție de gradul de risc respectiv, trebuie să se mențină populații viabile de animale și plante sălbatice, inclusiv habitatele acestora și să se permită schimbul între populații, precum și migrația și repopularea.* De asemenea, potrivit art.45, autoritățile responsabile cu conservarea naturii și gestionarea peisajului și Agenția Federală pentru Conservarea Naturii pot acorda alte excepții în anumite condiții:

- pentru a evita daune grave în agricultură, silvicultură, pescuit sau în managementul apelor;
- pentru a proteja flora și fauna naturală;
- în scopuri de cercetare, învățământ, educație, relocare sau măsuri de creștere ori reproducere artificială;
- în interesul sănătății umane, siguranței publice, inclusiv apărării și protecției civile și pentru efecte benefice semnificative asupra mediului;
- din alte motive de interes public major, inclusiv cele de natură socială sau economică.

O excepție poate fi permisă numai dacă nu există alternative rezonabile și dacă starea de conservare a populațiilor unei specii nu este afectată. Guvernele de land pot, de asemenea, să permită, în general, excepții prin intermediul ordonanțelor statutare.

În Anexele [Ordonanței federale privind protecția speciilor de animale și plante sălbatice](#) sunt enumerate speciile aflate sub protecție specială, speciile aflate sub protecție strictă și speciile a căror posesie sau comercializare sunt interzise.

Pe lângă legile și ordonanțele federale care transpun directivele privind natura, fiecare dintre cele 16 landuri ale Germaniei are propriile legi de conservare a naturii și de reglementare a vânătorii.

[Sezoanele de vânătore](#) și cotele sunt stabilite prin ordin al ministerului de resort. În perioadele de împerechere și reproducere, vânătoreea este interzisă, însă, la nivel de land, se pot stabili excepții pentru anumite specii.

În Bavaria, de exemplu, există [Ordonanța din 3 iunie 2008](#) privind aprobarea excepțiilor de la interdicțiile privind speciile de animale și plante special protejate, care prevede excepții pentru cormorani și castori (*pentru a evita daune economice considerabile, în interesul sănătății umane și din motive de siguranță publică*) și excepții în scopuri de cercetare, învățământ și educație. De asemenea, există [Planul bavarez de management al cormoranilor](#) (pot fi vânați în perioada 16 august – 14 martie, pe o rază de 200m în jurul luciurilor de apă, până în anul 2027).

Potrivit Legii federale privind vânătoreea, dreptul de vânătoreea este indisolubil legat de proprietatea asupra terenului. Potrivit art.2 al legii, cele două principii directoare ale practicii de vânătoreea sunt *Revier* (dreptul de proprietate asupra animalelor, vânătorii și vânatului al proprietarului terenului) și *Hege* (obligația proprietarului de conservare și gestionare a vânatului, în scopul de a menține o populație sănătoasă și diversă). Sistemul *Revier* diferă de sistemul de licențiere aplicabil în alte țări, deoarece vânătoreea este permisă numai în anumite zone: fie în teritoriile private de vânătoreea (*Eigenjagdbezirke*; acestea trebuie să aibă o suprafață minimă de cel puțin 75 ha neîntrerupte), fie în teritoriile comune sau comunitare, care trebuie să măsoare cel puțin 150 hectare, reunind mai multe teritorii mai mici într-un singur district administrativ. Potrivit art.4 al legii, aceste suprafețe minime pot fi mărite prin act normativ al landului.

Cu *Wildtier-Informationssystem der Länder Deutschlands* ([WILD](#)) a fost înființat pentru prima dată un program național de monitorizare și colectare a datelor despre populațiile sălbatice care pot fi vâdate. Din anul 2000, proiectul a fost stabilit ca o componentă permanentă a monitorizării a mediului, cu obiectivul de a dezvolta strategii pentru protecția și utilizarea durabilă a populațiilor de animale. Colectarea datelor privind densitatea populațiilor faunei sălbatice stă la baza multor cercetări suplimentare și a argumentelor în elaborarea politicilor și deciziilor privind vânătoreea și protecția naturii în Germania.

Proprietarii terenurilor colectează datele în mod voluntar, folosind metode științifice, contribuind astfel semnificativ la conservarea faunei sălbatice; în fiecare land există un reprezentant WILD care se află în contact permanent cu proprietarii de terenuri. Centrele WILD coordonează sondaje la nivel național, evaluează datele și publică [rapoarte anuale](#).

Cabinetul federal a aprobat, în noiembrie 2020, un prim [proiect](#) de modificare a Legii federale privind vânătoreea, a Legii federale privind conservarea naturii și a Legii armelor, fiind prima modificare, din 1976 până în prezent, în materia vânătorii. Modificările preconizate în Legea federală privind vânătoreea sunt următoarele:

- vor fi ridicate interdicțiile privind folosirea tehnologiilor de vizualizare nocturnă și de folosire a armelor cu infraroșu la vânătoria mistreților, pentru a facilita combaterea peștei porcine;
- plumbul ca muniție a puștilor va fi folosit la minimum, în vederea respectării reglementărilor de mediu, protecției consumatorilor și protecției animalelor;
- este introdus un permis de tragere pentru vânătoria în grup, la nivel național;
- standardizarea examenelor pentru vânător și vânător cu șoim, deoarece, în ultimii 40 de ani, au apărut diferențe semnificative între landuri;
- modernizarea pregătirii vânătorilor. Igiena vânatului și siguranța alimentelor vor avea un rol mai important, la fel ca silvicultura și prevenirea daunelor produse de fauna sălbatică;
- interzicerea vânzării și cumpărării capcanelor cu pedală, pentru a respecta bunăstarea animalelor;
- interzicerea în cadrul vânătoriei a ajutoarelor pentru traversarea pădurii (*Waldquerungshilfen*), în vederea protejării naturii și a speciilor;
- interzicerea capcanelor pentru prinderea păsărilor de pradă, cu excepția șoimilor, în scopul protejării speciilor;
- reguli suplimentare la stabilirea sezonelor de vânătoare;
- creșterea cuantumurilor amenzilor: de la 5.000 la 10.000 euro; ultima ajustare a avut loc acum 44 de ani;
- creșterea asigurării de răspundere pentru vânătoare la minimum 5 milioane euro, pentru o protecție suficientă a vânătorului și în cazul unor eventuale pagube;
- reglementări uniforme pentru protecția pădurilor; dezvoltarea pădurilor mixte, stabile din punct de vedere climatic, necesită adaptarea populațiilor excesive de căprioare la un nivel compatibil cu pădurea, permițând, astfel, copacilor tineri să crească.

SPANIA

Baza legală pentru protecția speciilor și acordarea derogărilor este [Legea nr.42/2007 privind patrimoniul natural și biodiversitatea](#). Această lege este direct aplicabilă în toate cele 17 comunități autonome spaniole.

Articolul 54.5 din lege interzice uciderea intenționată, rănirea și tulburarea tuturor animalelor sălbatice. De asemenea, sunt interzise capturarea și păstrarea în captivitate, distrugerea, deteriorarea, colectarea și păstrarea cuiburilor (chiar dacă sunt goale), a puilor și a ouălor. Legea interzice deținerea, transportul, traficul și comercializarea de exemplare vii sau moarte, inclusiv comerțul internațional.

Articolul 61 prevede că pot fi autorizate excepții în următoarele situații:

- a) *pentru a preveni efecte dăunătoare asupra sănătății și siguranței oamenilor;*

b) pentru a preveni daune semnificative culturilor, animalelor, pădurilor, pescuitului și calității apei; această excepție poate fi permisă și în cazul deteriorării semnificative a altor forme de proprietate;

c) din motive imperative de interes public de prim ordin, inclusiv cele de natură socio-economică și pentru consecințe benefice de primă importanță pentru mediu. Această excepție nu se va autoriza în cazul păsărilor.

d) când este necesar, în scopul cercetării, educației, repopulării, reintroducerii sau reproducerii în captivitate;

e) în cazul păsărilor, pentru a preveni accidentele legate de siguranța aeriană;

f) pentru a permite, în condiții strict controlate și prin metode selective, capturarea, reținerea sau orice altă exploatare prudentă a anumitor specii care nu sunt incluse în [Lista speciilor sălbatice cu protecție specială](#), în număr mic și cu garanția conservării speciei.

g) pentru protejarea florei și faunei sălbatice și a habitatelor naturale.

Autorizațiile administrative trebuie să conțină următoarele informații: obiectul și justificarea acțiunii; specia; mijloacele/instalațiile/sistemele sau metodele care vor fi utilizate, precum și personalul calificat pentru utilizarea acestora; natura și condițiile de risc, circumstanțele de timp și loc și, dacă este cazul, soluțiile alternative și datele științifice utilizate; măsurile de control care trebuie aplicate.

Comunitățile autonome vor comunica Ministerului Agriculturii, Alimentației și Mediului autorizațiile eliberate, în scopul raportării ulterioare către Comisia Europeană și organizațiile internaționale relevante, indicând, în fiecare caz, controalele exercitate și rezultatele obținute.

În cazul capturării în viu a exemplarelor, metodele de capturare sau marcarea trebuie să presupună cea mai mică probabilitate de a provoca rănirea sau omorârea exemplarelor capturate.

Acordarea de către administrațiile competente a autorizațiilor pentru marcarea exemplarelor de faună sălbatică, în special prin inelare, va fi condiționată de demonstrarea aptitudinii solicitantului pentru desfășurarea activității, printr-o evaluare a unor cunoștințe minime, stabilită de Conferința sectorială de mediu, cu colaborarea entităților și societăților științifice legate de marcarea.

Legislația spaniolă în materie de vânătoare este foarte descentralizată și poate diferi chiar în cadrul comunităților autonome. În unele comunități autonome există un regim de derogare, iar în altele vânătoarea este autorizată direct prin stabilirea sezoanelor anuale

de vânătoare și a cotelor (Andalucia, Baleares, Castilla-La Mancha, Extremadura, Murcia și Valencia). În ceea ce privește prevenirea daunelor, în Valencia, coțofana eurasiatică, cioara, stâncuța eurasiatică, sturzul comun, porumbelul sălbatic și porumbelul de scorbura au avut sezon deschis în 2019. Vânătoarea acestor ultime trei specii și a vrăbiilor este permisă tot timpul anului în Navarra, deoarece sunt considerate specii de dăunători agricoli.

Între 2009 și 2017, au fost acordate peste 1200 de derogări pentru *silvestrism* (din anul 2000, peste 4,5 milioane de păsări au fost capturate în temeiul acestui tip de derogare), care presupune capturarea păsărilor cântătoare spre păstrarea lor în captivitate, o tradiție larg răspândită în Spania; sunt vizate câteva specii de cintează, cum ar fi *Linaria cannabina*, *Carduelis carduelis* și *Chloris chloris* (în Valencia, există [Ordinul nr.20/2016](#) care autorizează în mod excepțional capturarea, deținerea și reproducerea cintezelor pentru participarea la concursuri de cântat). Această practică pare să se fi oprit după o [procedură de infringement](#) și recomandări științifice; cu toate acestea, Guvernul regional din Madrid, în 2018 și 2019, a permis Federației de Vânătoare Madrid să implementeze un [proiect](#) care a autorizat sute de vânători (*silvestristas*) să aplice inele cintezelor cu scopul de a studia distribuția lor la nivel regional. În acest fel, au fost autorizați solicitanții care au demonstrat abilități de aplicare a inelului și cunoștințe despre activitate, fără avizele organismelor științifice sau ale societăților ornitologice.

Există conflicte om-faună sălbatică care implică păsări în Spania. Cormoranii mari pot provoca daune iazurilor de pești și, potrivit pescarilor, pot provoca daune și rezervelor sălbatice. Sturzii, vrăbiile, porumbelul de scorbura, porumbelul cu guler (*Streptopelia octo*), sturzul comun și sturzul monocolor au provocat daune culturilor și livezilor.

Lucrările de construcții și întreținere intră sub incidența regimului derogărilor din Spania și se acordă un număr limitat de astfel de derogări. În principal, se solicită îndepărtarea cuiburilor de barză albă (*Ciconia ciconia*), lăstun de casă și drepnea neagră (*Apus apus*). Pentru ultimele două specii și pentru rândunică (*Hirundo rustica*) se acordă derogări și în temeiul sănătății publice, pentru a preveni poluarea produsă de excremente.

În Valencia, solicitanții derogărilor pentru prevenirea daunelor trebuie să completeze un [formular](#) online, prin poștă sau personal (la fel, în Aragón și Extremadura). În Valencia, derogările pot fi solicitate de către proprietarul imobilului, primar sau președintele Camerei Agricole. Un agent de mediu trebuie să completeze o secțiune din formular în care se indică natura pagubei observate în anii precedenți și recomandarea măsurii. Cererea este apoi examinată de personalul tehnic al autorității relevante de mediu, de autoritatea forestieră și apoi emisă printr-o rezoluție de către Directorul de mediu al guvernului din Valencia.

Majoritatea derogărilor nu fac obiectul unei analize științifice independente înainte de a fi autorizate. Pentru un număr mic de derogări a existat o analiză științifică cerută în temeiul articolului 61.4 din Legea 42/2007 (menționată mai sus) de către Comisia de stat pentru

patrimoniul natural și biodiversitate, care a prezentat alternative viabile, cote la nivel național și cote de captură, sisteme de control pentru capturare și pentru păstrarea în captivitate. În urma examinării acestor studii științifice, capturarea cintezelor pentru *silvestrismo* a fost întreruptă treptat.

Derogările nu sunt publicate la nivel central, deși există o cerință legală pentru publicarea acestora, în temeiul articolului 61.5 din Legea 42/2007. În unele comunități autonome, unele derogări sunt publicate în Jurnalul oficial.

ONG-urile pot contesta derogările, dând în judecată autoritatea administrativă care acordă derogarea. În temeiul Legii 39/2015, perioada de contestare este de două luni de la data publicării.

Societatea spaniolă de ornitologie (SEO) a investit resurse considerabile în contestarea derogărilor, iar [acțiunile](#) sale au fost esențiale, contribuind la eliminarea treptată a unor practici, cum ar fi capturarea păsărilor cântătoare pentru *silvestrismo* sau *parany* (metodă tradițională de capturare cu adezivi). SEO lucrează în prezent la un proiect de modificare a condițiilor: de acordare a derogărilor pentru îndepărtarea cuiburilor speciilor migratoare, de gestionare a speciilor care produc daune agriculturii sau pescuitului, precum și de vânare a speciilor în timpul perioadei lor de reproducere. În plus, SEO lucrează pentru a extinde regimul de obținere a derogărilor la toate activitățile care au impact asupra păsărilor, în special lucrări de planificare urbană, construcție și întreținere și activități sportive în aer liber.

În Andaluzia, sezoanele de vânătoare pentru 2021-2022 sunt stabilite prin [Rezoluția](#) din 25 mai 2021 a Direcției generale de mediu, biodiversitate și arii protejate. La porumbelul european (*Streptopelia turtur*) pentru sezonul 2021-2022 cota de vânătoare este zero, potrivit [Rezoluției](#) din 12 iulie 2021 emisă de aceeași autoritate.

Bibliografie

Legislație UE, studii, analize, rapoarte

- Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A32009L0147> ;
- Regulamentul (UE) 2019/1010 privind alinierea obligațiilor de raportare în domeniul legislației de mediu, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex:32019R1010> ;
- Barometrul Natura2000, https://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/barometer/index_en.htm ;
- Rețeaua Natura2000, https://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/sites_birds/index_en.htm ;
- Ghidul CE pentru o vânătoare sustenabilă, potrivit Directivei Păsări, https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/hunting/docs/hunting_guide_en.pdf ;
- Planurile UE de management pentru speciile de păsări vânabile considerate a fi în stare nefavorabilă, https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/hunting/managt_plans_en.htm ;
- Planurile de acțiune pentru speciile de păsări europene, https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/action_plans/index_en.htm ;
- Strategia UE de conservare a păsărilor de pradă, https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/action_plans/docs/Raptor_conservationreport.pdf ;
- *Starea naturii în UE* – Raport referitor la starea speciilor și a tipurilor de habitate protejate de Directiva Păsări și Directiva Habitare și la tendințele observate în perioada 2013-2018, <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2020:0635:FIN:RO:PDF> ;
- *Populațiile de păsări*, Agenția Europeană de Mediu, <https://www.eea.europa.eu/themes/biodiversity/state-of-nature-in-the-eu/bird-populations-what-are-the> ;
- Studiu comparativ privind vânătoarea în Germania, Austria și Croația, https://jagdwirt.at/DesktopModules/ContentList/Uploads/AA%20final_EU%20Kroatien_Donhauser%20J.pdf ;
- *Derogations from the protection of birds*, BirdLife International, 2020, https://www.birdlife.org/sites/default/files/birdlife-derogations-protection-birds_report_online_0.pdf ;
- Lista speciilor și subspeciilor de păsări din UE considerate „Prioritate pentru finanțare în cadrul programului LIFE”, aprilie 2021, <https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/wildbirds/docs/2021.04.30%20Updated%20LIFE%20Priority%20Birds%20List%20after%20Ornis%20Committee.pdf> ;
- Vânătoarea și conservarea - al șaselea Raport (2021) din cadrul Manifestului pentru biodiversitate FACE, cu accent pe contribuția vânătorilor la implementarea Strategiei UE pentru biodiversitate 2030, https://www.face.eu/wp-content/uploads/2021/05/Biodiversity_Manifesto_Report_2021.pdf .

Austria

- Legea privind protecția animalelor, <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20003541> ;
- Legea armelor, <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10006016> ;
- Asociațiile de vânătoare din cele 9 landuri austriece, <https://www.jagd-oesterreich.at/ueber-uns/landesjagdverbaende/> ;
- Monitorizarea păsărilor reproducătoare din Austria, 2020, <https://www.birdlife.at/page/monitoring-der-brutvogel> ;
- Legea privind vânătoarea din landul Viena, <https://www.wien.gv.at/recht/landesrecht-wien/rechtsvorschriften/html/19200000.htm> .

Finlanda

- Legea privind vânătoarea, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19930615> ;
- Regulamentul de vânătoare, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19930666> ;
- Legea privind conservarea naturii, <https://www.finlex.fi/fi/laki/smur/1996/19961096> ;
- Agenția finlandeză pentru viață sălbatică, <https://riista.fi/en/> ;
- Institutul Finlandez pentru Resurse Naturale, <https://stat.luke.fi/en/> .

Franța

- Legea privind vânătoarea, 2000, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000584127/> ;
- Legea privind vânătoarea, 2003, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000604334/> ;
- Legea din 23 februarie 2005 privind dezvoltarea teritoriilor rurale, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000257340/> ;
- Legea pentru îmbunătățirea și simplificarea dreptului de a vâna din 31 decembrie 2008, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000020020269/> ;
- Legea privind eficientizarea procedurilor administrative, 12 mai 2009, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000020604162/> ;
- Legea privind diferite dispoziții privind vânătoarea, 7 martie 2012, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000025450926/> ;
- Legea privind crearea Oficiului francez pentru biodiversitate, modificarea misiunilor a federațiilor de vânători și consolidarea poliției de mediu, 24 iulie 2019, <https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/id/JORFTEXT000038821234?r=6tjuTuLzHI> ;
- *Vânătoarea, o plăcere reglementată*, <https://ofb.gouv.fr/minformer-sur-la-pratique-de-la-chasse> ;

- Codul mediului, https://www.legifrance.gouv.fr/codes/section_lc/LEGITEXT000006074220/LEGISCTA000006143782/#LEGISCTA000006143782 ;
- Lista speciilor vânabile, <https://www.chasseurdefrance.com/decouvrir/les-especes-chassables/> ;
- Ordinul din 26 iunie 1987 de stabilire a speciilor pentru care este autorizată vânătoarea, <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000296288/2020-09-23/> ;
- Decretul nr.612/2020 privind modalitățile de implementare a derogărilor prevăzute în Codul de mediu, <https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/id/JORFTEXT000041903634> ;
- *ChasseAdapt*, <https://www.chasseurdefrance.com/agir/chassadapt/> ;
- Consiliul Național pentru Protecția Naturii, <https://www.ecologie.gouv.fr/protoger-nature-lobjectif-du-conseil-national-protection-nature> ;
- Consiliul Științific Regional pentru Patrimoniul Național, <https://biodiversite.grandest.fr/lecosysteme-regional/conseil-scientifique-regional-patrimoine-nature/> ;
- Schema departamentală de vânătoare Isère, https://www.isere.gouv.fr/index.php/content/download/42577/300652/file/SDGC_2019-2025%20-%202019_07_01.pdf ;
- Planul de vânătoare pe specii, <https://www.chasseurdefrance.com/agir/plan-de-chasse/> ;
- Decretele din 27 iulie 2020 privind cotele de vânătoare, <https://www.service-public.fr/particuliers/actualites/A14335> .

Germania

- Legea federală privind vânătoarea, <https://www.gesetze-im-internet.de/bjagdgb/BJNR007800952.html#BJNR007800952BJNG001000325> ;
- Ordonanța federală privind protejarea vieții sălbatice, <http://www.gesetze-im-internet.de/bwildschv/> ;
- Legea federală privind protecția naturii și conservarea peisajului, https://www.gesetze-im-internet.de/bnatschg_2009/BJNR254210009.html ;
- Ordonanța federală privind protecția speciilor de animale și plante sălbatice, https://www.gesetze-im-internet.de/bartschv_2005/BJNR025810005.html ;
- Calendarul de vânătoare 2021, <https://djz.de/schonzeiten/> ;
- Ordonanța din 3 iunie 2008 privind aprobarea excepțiilor de la interdicțiile privind speciile de animale și plante special protejate în Bavaria, <https://www.gesetze-bayern.de/Content/Document/BayAAV> ;
- Planul bavarez de management al cormoranilor, <https://www.lfu.bayern.de/natur/kormoranmanagement/index.htm#management> ;
- *Wildtier-Informationssystem der Länder Deutschlands* (WILD), <https://www.jagdverband.de/forschung-aufklaerung/wild-monitoring> ;
- Proiect de modificare a reglementărilor privind vânătoarea, <https://www.bmel.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2020/220-bundesjagdgesetz.html> .

Spania

- Legea privind patrimoniul natural și biodiversitatea, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2007-21490> ;
- Lista speciilor sălbatice cu protecție specială, <https://www.miteco.gob.es/es/biodiversidad/temas/conservacion-de-especies/especies-proteccion-especial/ce-proteccion-listado-situacion.aspx> ;
- Ordinul 20/2016 privind autorizarea excepțională a capturării, deținerii și reproducerii cîntezelor pentru participarea la concursurile de cîntat, <https://dogv.gva.es/es/eli/es-vc/o/2016/07/28/20/> .